

Слово про слово

НА ПОЧАТКУ БУЛО СЛОВО...

ВСЕУКРАЇНСЬКА ХРИСТІЯНСЬКА ГАЗЕТА

WWW.SLOVOPROSLOVO.INFO

Духовно-просвітницьке видання

Грудень 2019 № 6 (76)

Різдвяний Ангел

Привіт, Різдво! Щороку чекаєш тебе, як дитинства! Яскраві вогники, подарунки у строкатих обгортках, ялинки, вертели, коляда і тепле світло церковного подвір'я... а ще кутя, мандарини і гучне «Христос народився!». І ангели. Чогось, найбільше мені подобались саме вони. Білі, яскраві, з паперу, з картону, на ялинках, на вітринах,

люди переодягнені в ангелів. Мене завжди зачаровували ці створіння. Хто вони такі? Символ чистоти і сили, Божої допомоги та захисту.

Якось так само собою склалося, що ми говоримо про них на Різдво, бо у це свято вони проявили себе найбільше. Давайте згадаємо. Спочатку ангел з'явився Діві Марії

і сказав їй, що вона народить Месію. Потім янгола з'явилось Йосипу і підтвердив йому те саме. А далі почалася просто ангельська спецоперація: один з них сповістив пастухів про народження Ісуса Христа, а за ним пастухи побачили величезну кількість цих чудових створінь, які хвалили Бога і промовляли: «Слава Богу на висоті і на землі мир, у людях добра воля!» (Луки 2:14). Я впевнений, що ці слова відомі більшості читачів. Мені завжди кортіло зрозуміти: що то за така вистава була? Безліч разів від

проповідників та священників я чув про те, що то був «хор ангелів». То це був концерт? То чому такий гарний концерт був лише для кількох бідних, неосвічених пастухів? Ви колись думали про це? А от мені це питання не давало спокою багато років. Що вони насправді там робили?

І одного разу я знайшов відповідь. Звісно ж, у Біблії. Вам цікаво дізнатися?

У Євангелії від Луки ця подія описується так: «І ось раптом з'явилася з Ангелом сила велика небесного війська, що Бога хвалили й казали: Слава Богу на висоті і на землі мир, у людях добра воля!». Мене зацікавило, чому ж тут вживається слово «військо». А як же хор? Я подивився, що ж там, в оригінальному грецькому варіанті? Виявляється, в цьому тексті там, де нам переклали як «військо», вжито давньогрецький військовий термін «отратіа» (Стратіа), який буквально означає «армія у військовому поході». Оце так! То виходить, що перед очима пастухів на кілька хвилин відкрився духовний світ, який зазвичай для нас невидимий, і вони побачили не хор..., а справжнє військо у справжньому військовому поході, тобто на війні! І в цей момент картина мирного різдвяного неба змінилася для мене назавжди. Не було ніякої концертної трупи, шоу, ніякого концерту і веселощів. Була битва. Велика, потужна, може, найбільша в історії.

Ця історія дещо привідкриває перед нами духовний світ і те, що там відбувається. Виявляється, що ангели – не просто ялинкові прикраси, а воїни з мечами, які ведуть війну з дияволом та його слугами – демонами. Їхнє завдання – забезпечити виконання того, що задумав Бог. І так завжди і всюди. Там, на полях Вифлеєму у бідній стайні для худоби, мала статися подія, яка назавжди змінить історію людства. Ісус Христос мав народитися у світ, щоб принести надію і можливість кожній людині отримати прощення гріхів та життя вічне. Як гадаєте, чи бажав диявол, щоб це сталося? Як гадаєте, чи знав він, де це станеться? Чи готувався він? Чи хотів знищити те Маля, яке мало народитися? Думаю, що він зібрав всі свої темні сили там, у Вифлеємі, щоб не відбулася така світла і радісна подія, як Різдво. І тут приходять вони. Ангели. Яскраві, білі, з мечами. Їх безліч! Вони оточують той бідний хлів, де знайшли притулок Марія та Йосип. Оточують поле навколо. Займають позиції по периметру. Виставляють патрулі. Вишиковують основні сили. Вони готові захистити те Дитя, бо це вкрай важливо для Бога. Вкрай важливо для кожного з нас! Битва починається... і жоден ворог не наблизиться до того місця. Бо там Ангели.

Ось що побачили пастухи, яким було дозволено на мить зазірнути у невидимий світ. Тепер ви розумієте?

Це велике відкриття наштовхнуло мене на кілька думок.

Продовження на сторінці 2

Звідки мудреці дізналися про Царя Юдейського

Якщо задуматися, то вся історія з волхвами зі сходу трохи дивна. Звідки мудреці дізналися про Царя Юдейського - як вони визначили це за зірками? І хто вони такі? Звідки вони знали один одного і звідки насправді вони були?

Ця історія записана тільки в одному з Євангелій

(від Матвія), і незважаючи на традиційне припущення, що мудреців було троє (Мельхіор з Персії, Бальтазар з Аравії і Каспар з Індії), таких подробиць немає в тексті. Насправді, ми й гадки не маємо, скільки їх прийшло, ми знаємо тільки, що вони принесли три дари: миро, ладан і золото – як для пророка, священника і царя.

Але це не казка. Історія і наука можуть допомогти нам побачити, що ці події цілком могли мати місце.

Історичний контекст – назад у Вавилон

Вавилон був побудований на річці Євфрат (територія сучасного Іраку) і був в той час найбільшим містом в світі. Халдейський народ, що жив на цих землях і поглинений

Продовження на сторінці 2

9 кроків до емоційно-здорового святкування

На Різдво у нас є багато прекрасних можливостей провести час із сім'єю та друзями. Під час свят ми можемо зустрітися з тими, кого протягом року майже не бачимо. Але, на жаль, буває так, що свята стають часом, коли ми стикаємося з важкими взаємовідносинами і непростощенням, яке несли

в своєму серці. Багато хто чекає, що ці відносини зміняться і стануть кращими в наступному році. Але коли ці надії не виправдовуються, непростощення і емоційні рани створюють бар'єр самотності навколо нас.

Я завжди покладала великі надії на свята, тому що моя сім'я завжди раділа, готуючись до Різдва. Щороку ми купували і упаковували подарунки, прикрашали хату, готували різні страви і солодощі, з радістю приймали гостей.

Однак деякі родичі завжди були незадоволені приготуваннями до Різдва, або до будь-якого іншого свята. Їх очікування завжди були занадто великими, тому їх не задовольняло те, що було зроблено для них. Рік за роком вони були причиною хаосу під час свят,

Продовження на сторінці 3

Золото, ладан і миро

«Побачивши зорю, зраділи радістю вельми великою. Увійшли до хати й побачили дитяtko з Марією, матір'ю його, і, впавши ниць, поклонились йому; потім відкрили свої скарби й піднесли йому дари: золото, ладан і миро» (Матв. 2:10,11).

Бог не приймає служби з рук людських, немов би Він потребував чогось (Дії 17:25). Мудреці не приносять свої дари у вигляді «гуманітарної допомоги». Якщо би іноземці прийшли із такою собі «подачкою», це би зневажило царя.

Ці дари також не принесені у вигляді хабаря. Повторення Закону 10:17 каже, що Бог не бере хабарів.

Добре, тоді що ж означають їхні дари? Як вони можуть бути поклонінням Богу? Дари посилюють наше прагнення самого Христа, так само, як і піст. Коли ми приносимо дар Ісусові Христові, ми кажемо: «Радість, яку я шукаю (вірш 10) – це не є радість, що я стану багатий і матиму багато речей від Тебе. Я не прийшов до Тебе за матеріальними благами, але прагну Тебе Самого. І це бажання я зараз посилюю та демонструю тим, що я віддаю речі в надії насолодитись більше Тобою, а не ними. Коли я віддаю Тобі те, чого Ти не потребуєш, а мені це може приносити насолоду, я кажу більш охоче та більш щиро: «Моїм справжнім скарбом є Ти, а не ці речі».

На мою думку, ось що значить прославити Бога дарами золота, ладану та мира. Нехай Бог використає істину із цього уривку та пробудить у нас прагнення Самого Христа. Нехай ми від серця скажемо: «Пане Ісусе, ти є Месія, Цар Ізраїлю. Усі народи прийдуть та поклоняться перед Тобою. Бог керує над усім світом, щоб бачити, як Ти прославлений. Отож, яке протистояння я би не знайшов, я із радістю віддаю Тобі усю владу та велич, і приношу Тобі свої дари для того, щоб сказати, що Ти єдиний можеш задовольнити моє серце, а не ці речі».

Джон Пайпер

Різдвяний Ангел

Початок статті на сторінці 1

Хочу поділитися ними з вами, дорогі читачі.

Перш за все, якщо для здійснення Божих планів потрібна була така серйозна підготовка тоді, то хіба щось змінилося сьогодні? Кожен з нас має плани, мрії і бажання. Зробити щось добре, здійснити якусь хорошу важливу справу, яка щось змінить в цьому світі і зробить його трішечки кращим. Але щоб це відбулося і справдилося, необхідно, щоб Бог підготував це місце і всіх, хто залучений в цьому. В прямому сенсі. Бо є той, хто не бажає, щоб цей світ ставав кращим. І нам потрібний захист і охорона коли ми воюємо на стороні Бога. І знову в прямому сенсі. І тут стає зрозумілим ще одне християнське поняття – молитва. В дитинстві я часто думав – ну навіщо молитися? Невже всемогутній Бог не знає все сам? Так і сьогодні думають дуже багато людей. Але коли ми молимося, ми свідомо визнаємо владу Бога над нами і над нашою ситуацією. І Бог посиляє ангелів. Посилає захистити нас, прикрити небесними військами те місце, де мають здійснитися події, про які ми просимо. А коли ми не молимося, ми намагаємося самі йти туди, де всім керує темна армія. А потім ми дивуємося своїм розчаруванням та невдачам. Розумієте, що робить молитва?

І ще одне. Мене дуже зацікавило у вищезгаданому уривку те, що робили ті ангели. Вони співали. А головне, що саме вони співали! Якщо там була війна і велика битва, то до чого тут співи? Чому пастухи не побачили, як ангели вимахують величезними вогняними мечами? Чому не б'ються? А тоді я зрозумів. Вони все ж таки б'ються! І використовують найпотужнішу зброю, яку тільки мають. Вони хвалять Бога! Це, мабуть, найважча артилерія у духовному світі. І ця зброя повністю нам підвладна. Ми можемо використовувати її, щоб потужно впливати на духовну війну навколо нас. Диявол боїться слави Божої, як вогню. І його слуги теж. Тож чим більше ми віддаємо Богові славу і хвалимо Його, тим більше ми допомагаємо ангелам навколо нас у битві за нас самих. Тож, давайте славити Бога. В піснях, як ті ангели, своїми словами, дякувати Йому за все, що маємо і бачимо довкола. Тепер бачите, яку потужну зброю ми маємо?

З самого дитинства я любив і чекав Різдва. Щороку. Ця незабутня атмосфера свята та веселощів! Феєрверки та різні смаколики, ялинки, ведмедики, санчата та подарунки. І ангели... Вочевидь, тоді вони все ж таки виграли ту битву, бо ми маємо Різдво. Маємо народженого Месію.

Але для мене вони більше не ялинкові прикраси, а світлі Воїни. Вони принесли нам Свято на своїх сильних крилах і першими сказали, що... Христос Народився!

Тимофій Шупарський

Звідки мудреці дізналися про Царя Юдейського

Початок сатті на сторінці 1

Вавилонською імперією, славився своєю прихильністю до всіх небесних сил, і їхня «мудрість» впливала на всі народи, які слідували за ними. Мідяни, перси і греки також прийняли частину їх системи, і ми, що живуть в Західному світі, також багато успадкували від цієї астрології древніх імперій.

Халдейські священники розвинули теорію зв'язку між спостережуваним на небі і подіями на землі.

У 8–7 століттях до н.е. вавилонські астрономи розробили новий емпіричний підхід до астрономії. Цей вклад в астрономію і філософію науки був настільки великим, що деякі вчені розглядають це як першу наукову революцію.

Халдеї також перебували під впливом астральної теології шумерів, які відводили богам-планетам особливу роль в сприйнятті зірок і планет. Вони вважали, що життя і щастя людини залежать від зірок і планет на небі. Родючість ґрунту залежала від світла сонця і дощу, що йде з неба, а також шкоду, яку наносили бурі і повені, які часто траплялися в долині Євфрату, також приходили згори. Таким чином, міркували вони, трони богів знаходяться на небесах, і ці боги можуть посилати процвітання або лиха за своїм бажанням. Підтримка нестабільних небес в стані задоволення вважалося необхідною умовою процвітання і навіть виживання.

Класичні грецькі і латинські джерела використовують термін халдеї для позначення астрономів Месопотамії, які, насправді, були священниками і писарями, що спеціалізуються на астрології та інших формах ворожіння.

Якщо коротко підсумувати: вони були мудрими, але заблуканими.

Їх ідеї все ще використовуються сьогодні

Ви коли-небудь замислювалися, чому в годині 60 хвилин? Або в колі 360 градусів? Це прийшло від стародавніх халдеїв. Вони використовували шестидесятирічну (засновану на 60) систему обчислення, що спрощувало запис дуже великих і дуже маленьких чисел. Практика ділити коло на 360 градусів і годину на 60 хвилин є прикладом їх методології, яку ми використовуємо і до цього дня.

Вавилонська астрономія послужила підставою для більшості астрономічних традицій, які розвинулися пізніше в грецькій та елліністичній астрономії, в класичній індійській астрономії, в астрономії Сасанідської імперії, у Візантії і в сирійській астрономії, в середньовічній ісламській і західноєвропейській астрономії. З цієї причини назви днів тижня в англійській мові мають своє коріння в халдейській астрономії, яка пов'язувала кожную планету з якимось богом (Sun-day – неділя, день Сонця; Moon-day – Monday – понеділок, день Місяця; Thor's-day – Thursday – четвер, день бога Тора і т.д.).

Їх вплив простягався далеко за межі їх проживання, але Бог також доклав Свою руку до всієї цієї історії.

Бог посиляє людину для пояснення істини

Коли євреї були поведені в полон до Вавилону в 6-му столітті до н.е., Бог одним пострілом убив двох зайців. Він виконав Свої цілі щодо Ізраїлю, а також досяг вавилонян, які жили в омані і страху, поклоняючись сонцю, місяцю і зіркам.

Даніїл був рабом серед вавилонян, але він також був і Божим послом, обраним для того, щоб навчити їх про єдиного правдивого Бога всього творіння. В умовах, створених Богом, цар був дуже стурбований сном, який не міг пояснити жоден з халдеїв, при всій їх мудрості. Ніяка їхня магія і ніяке гадання не могли допомогти їм. Тільки Даніїл міг розкрити цю таємницю. Ціла імперія почала пізнавати, що є Один Бог, який панує над будь-якої владою, яку вони знали до

цього.

Даніїл пояснює царю:

«І Даніїл відповів перед царем, і сказав: Таємниця, яку цар питає, не є для мудреців, чародіїв, заклиначів, газаренів, щоб сповістити цареві, але тільки для Бога на небі, Який відкриває таємниці, тож Він сповістив цареві Навуходоносорові те, що має статися в кінці днів. Твій сон і видіння твоєї голови на твоєму ліжку є такими» (Дан. 2:27-28).

Даніїл говорить про Бога Небес, який створив небо і керує ним, щоб досягти вавилонську знать в зрозумілих їм термінах. Даніїл і його друзі кілька разів доводили, що Бог Ізраїлю не тільки знає небо, але і управляє ним. В результаті чого цар Навуходоносор упав ниць перед Данилом зі словами:

«І, відповівши, цар сказав Даніїлові: По правді ваш Бог, Він є Богом богів, Господь царів і Той, Хто відкриває таємниці, бо ти зміг відкрити цю таємницю» (Дан. 2:47).

Даніїл і його друзі були піднесені в царстві і поставлені на високі позиції, і більш того, в той час Навуходоносор закликав свій народ поклонятися єдиному правдивому Богові. Він говорив вавилонянам дивитися не на зірки, а на свого Творця – Бога Авраама, Ісака та Якова.

Халдеї познайомилися з Богом і з Його словом. І Даніїл став керівником волхвів.

Вивчення неба з Біблією в руках

Отже, у халдеїв були знання в галузі астрономії (це не те ж саме, що астрологія!) І доступ до істини про Бога Ізраїлю. Даніїл і його друзі отримали освіту у халдеїв, але у них також була Тора і деякі книги пророків (Дан. 9: 2). Плюс, до Даніїла особисто приходив архангел, який розповів їм, коли точно прийде Месія, Цар Юдейський.

Ось що сказав Гавриїл:

«Тож пізнай, і зрозумієш. Від виходу слова, щоб відповісти і збудувати Єрусалим аж до Помazanого володаря – сім тижнів і шістдесят два тижні. І повернеться, і буде збудована широка дорога і мур, і вичерпається час. І після шістдесяти двох тижнів буде вигублене помазання, і в ньому немає суду. І він знищить місто і святе з володарем, що приходить, і будуть винищені в повені, і до кінця короткочасної війни призначити до зникнення» (Дан. 9: 25-26).

Даніїл, один із стародавніх волхвів халдейських, віщує час пришествия Месії і той факт, що Він «буде забитий» до руйнування Другого Храму. Якщо рахувати від указу про відновлення Єрусалима, виходить 7 сімок + 62 сімки – 483 року.

Це визначає часові рамки.

У 445 році до н.е. перський цар Артаксеркс дає Неемії необхідний указ про відновлення Єрусалима і Храму (Неем. 2: 1-8), і в цей момент починається відлік.

Ось як стародавні халдеї дізналися, коли шукати і що шукати. Мудрість могла передаватися в середовищі халдейських волхвів від покоління до покоління.

Вивчаючи небо під час народження Ісуса з використанням технології NASA, Рік Ларсон виявив надзвичайно рідкісне явище: «царська» планета (Юпітер) тричі перетинала «царську» зірку Регул в сузір'ї Лева, «царя» звівів Цар, цар, цар. Більш того, сузір'я Лева (яке називається так у всіх мовах, наскільки нам дозволяють простежити історичні записи) асоціюється з царським коліном Юди. Левом з коліна Юди. Загалом, все стало зрозуміло.

Вони почали відлік від Даніїла, і знали, чого шукають на небі. У них було розуміння зірок, Слова Божого і пророцтва, і у них була віра, щоб повірити у все це.

І вони прийшли. З ідеальними дарами.

Джерело: ieshua.org

Я зрозумів Різдво

В одній з далеких країн жила одна порядна людина на ім'я Том. До того ж він був дуже добрим сім'янином і завжди любив проводити час зі своїми двома діточками. Особливо він любив відзначати їхні дні народження. Єдине сімейне свято, якому він не надавав жодного значення, було Різдво. «Я не хочу тебе засмучувати, дорога, — говорив він своїй дружині Марті, — але я просто не можу зрозуміти того, що Бог став людиною. Для мене це повна нісенітниця». Тому на це Різдво дядько Том вирішив не йти з Мартою і дітьми в гості.

Після того, як дядько Том залишився один, на вулиці пішов сніг. Він підійшов до вікна і побачив, що сніжинки стають все більшими, а снігопад посилюється. Потім раптом подув вітер і почалася завірюха. «Ну, що ж, якщо у нас буде Різдво, — подумав Том, — то нехай воно буде білим».

Він повернувся назад до свого крісла біля каміна, включив голосно телевізор і одночасно став читати газету. Через кілька хвилин він здригнувся від

глухого стукоту у вікно. Потім почувся ще один удар. Потім ще. Дядько Том подумав, що хтось кидає сніжки в вікно. Коли він відкрив двері будинку, щоб дізнатися, що відбувається у дворі, він побачив зграйку зіщулених від холоду птахів. Напевно, вони шукали укриття в цей морозний і вітряний вечір, намагаючись потрапити у вікно. «Я не повинен дозволити їм замерзнути. Чим же їм допомогти?», — подумав дядько Том. І тут він згадав про сарай, де стояв їх поні. Там можна було б сховатися цим нещасним птахам. Том швидко надів пальто і чоботи і пішов по заметах до сараю. Він навстіж відчинив двері сараю і включив світло. Але птиці в сарай не летіли. «Як їх заманити?» — Подумав він. Без зволікання дядько Том приніс з дому хліб і розкришив його доріжкою на сніг у напрямку до сараю. Але, на жаль, птахи і в цей раз не відреагували. Вони продовжували в сум'ятті битися то в одне вікно будинку, то в інше. Тоді дядько Том відчайдушно спробував загнати

замерзаючих птахів в сарай, відганяючи їх різкими помахами руками від вікон будинку. Птахи кинулися в різні боки, але не в теплий і світлий сарай. «Напевно, я для них дивна і страшна істота. Моїх добрих намірів вони ніколи не розуміють, — сказав він про себе. — Як же мені зробити так, щоб вони мені довіряли, а не боялися? Якби я міг на кілька хвилин стати таким же птахом, вони б мене послухали. Я б їх укрити в безпечному місці».

Заклопотаний своєю проблемою, дядько Том не помітив, як заспокоїлася заметіль. Сніг знову падав так спокійно, як і тоді, коли Марта з дітьми пішла в гості. Раптом з будинку Том почув знайому мелодію Різдвяної пісні «Тиха ніч, дивна ніч», яка лунала на вулицю з включеного телевізора. Цю мелодію наспівувала його улюблена дочка, коли збиралася з мамою Мартою і братом в гості.

Прислухаючись до пісні, що сповіщає радісну звістку про народження Спасителя, дядько Том, спершись на стіну сараю, присів прямо в замет і вдумливо, повільно прошепотів: «Я зрозумів! Тепер я зрозумів, чому Ти це зробив, Господи! Щоб врятувати нещасних пташок від замерзання, мені самому потрібно було б стати птахом! Щоб захистити людей від зла і вказати їм шлях до порятунку, щоб Тебе зрозуміли і почули, Тобі, Боже, потрібно було народитися людиною на землі! Я зрозумів, я зрозумів», — повторював Том.

Охоплений враженням від того, що сталося, дядько Том встав і з спокійним серцем попрямував у будинок. Він з нетерпінням чекав своїх діточок і дружину Марту, щоб порадувати їх найщасливішою в той вечір фразою: «Я зрозумів Різдво!»

чувати почуття, які мене переповнюють, а не втікати від них. І я змогла пройти через горе, не розтягуючи його.

По-четверте, попросіть Бога прибрати пошкодження навколо рани. Попросіть Його видалити всю травмовану тканину і залатати вашу рану.

П'ятий крок — застосуйте ліки, які Господь передбачив для вас. Дозвольте благодаті привести вас до сповіді. Сповідайте свої гріхи, які були залучені в процес ураження. Попросіть, щоб Він простив ваш гріх непростення та інші гріхи. Покайтеся в своїх гріхах і залиште їх. Шостий — накладіть шов на рану, попросивши, щоб Бог підніс ваші гріхи на хрест (Кол. 2: 13-14).

Сьомий — перев'яжіть рану, просячи у Бога замінити непростення в вашому серці прощенням. Потім попросіть Його задовольнити потреби, які були у вас, можливо, з самого дитинства, — потреби в безумовній любові, прийнятті, безпеці, цінності та значущості, визнанні, комфорті, турботі і емоційній підтримці. Восьмий — щоб вилікувати рани, наслідуйте приклад Господа, який не згадує більше наші гріхи (Євр. 8:12).

І, нарешті, дев'ятий крок — прийміть зіцлення вірою і подякуйте Богові за відповіді на молитву.

Підготуйтеся до прийдешніх свят, піклуючись про емоційні травми вашого минулого. Відпускаючи нанесені вам в минулому образи, прощаючи їх, ви стаєте вільними від зв'язку з минулим. Ви отримуєте свободу в реальному житті і можете вільно розповідати про дар прощення іншим, з нетерпінням чекаючи майбутнього, яке Бог приготував для вас.

Бог бажає зіцлити ваші рани і задовольнити ваші потреби. Прийміть всі дари, які Він приготував для вас в це Різдво.

Нен Браун Селф

НОВИНИ

ВІДБУВСЯ ДРУГИЙ МОЛИТОВНИЙ СНІДАНОК СХІДНОГО РЕГІОНУ УКРАЇНИ

12 грудня 2019 року в академічному обласному українському музично-драматичному театрі ім. В. Магара у Запоріжжі відбувся Другий Молитовний сніданок Східного регіону України. У заході взяли

участь близько 200 осіб, серед яких керівники церков і релігійних організацій, керівництво міста, народні депутати та депутати місцевих рад усіх рівнів, громадські та культурні діячі, представники бізнесу, освітяни та науковці, військово-вослужбовці, капелани та волонтери.

Розпочався Молитовний сніданок із читання «Отче наш». Під час Молитовного сніданку звучали молитви за мир, охорону кордонів, повернення окупованих земель і захист наших військових, молитви за життя, за сім'ї, за сиріт та за благословення для України.

Понад 10 років в Україні проходять Національні молитовні сніданки під патронатом Голови Парламенту, за участю керівництва держави, провідних політиків, урядовців, дипломатів, бізнесменів, керівників християнських церков і релігійних організацій України.

Джерело: Всеукраїнський Собор

В США ЛГБТ ВИМАГАЮТЬ ВКЛЮЧАТИ ГЕЇВ У РІЗДВЯНІ ФІЛЬМИ

Телекомпанія, Hallmark, відома своїми сімейними програмами та фільмами, опинилася в центрі скандалу з ЛГБТ. Популярність різноманітного різдвяного контенту не оминула питання нетрадиційних відносин. Американська

організація «LGBTQ-nation» направила листа з вимогою від сімейного телеканалу Hallmark створити «ЛГБТ-святкові романтичні фільми», вказуючи на трендовість даної тематики: «Три фільми минулого року з головними героями-ЛГБТ заробляли понад 100 мільйонів доларів в прокаті».

Позиція Hallmark збурила християнську громадськість, яка виступила категорично проти планів Hallmark наповнити різдвяні фільми одностатевими парами. Небайдужі громадяни зібрали вже кілька десятків тисяч підписів під петицією з вимогами не допустити цього. В петиції, зокрема, акцентується на сімейності подібних фільмів, а отже їх дивляться із дітьми, тому демонстрація одностатевих відносин є неприпустимою.

Водночас не можна вважати деформацію святкування Різдва чимось новим. Вже багато років Ісус Христос перестав бути ключовою фігурою свята. Святкування Різдва багато років поступово втрачає свою релігійну форму і зміст, перетворюючись на черговий вихідний із подарунками та «зимовою атмосферою».

Джерело: lifesitenews.com

ТРАГІЧНА ПОЖЕЖА В ОДЕСІ – ХРИСТΙΑНИ КЕРУВАЛИ РОБОТОЮ ВОЛОНТЕРІВ

Неділя, 8 грудня, по всій Україні було днем жалоби, пожежа в Одесі забрала життя 16 осіб. Всього в результаті пожежі постраждали 30 осіб. У лікарнях залишається дев'ять.

Пожежа в Одесі в коледжі економіки, права та готельно-ресторанного бізнесу стався у вівторок, 3 листопада. У будівлі перебувало понад 400 осіб. Частина з них була відрізана від виходів димом і вогнем. Їх рятували за допомогою пожежних драбин і автопідоїмників. Також людей виводили по внутрішніх сходових клітках.

На ліквідації пожежі цілодобово працювало близько 300 осіб. Щоб підтримати їх мешканці міста приносили допомогу. На місце прибули волонтери з восьми департаментів міськвиконкому Одеси. Організувати їх роботу, мер міста попросив представників міської громадської організації християнської місії «Нове життя». Волонтери в рамках проекту «Допоможемо вижити» організували пункт обігріву для співробітників, де всі, хто працював на ліквідації пожежі, а також родичі постраждалих, могли зігрітися і поїсти. Всього було близько 50 волонтерів, 19 з них з місії «Нове життя».

«Я вважаю, що християни повинні допомагати в таких ситуаціях і показувати характер Ісуса Христа. Ми не сектанти, не люди яких бояться, а люди яких поважають, завдяки тому, що ми робимо, то, що сказав нам Господь», — зазначив керівник медіа відділу місії «Нове життя» Олександр Ваофері.

Джерело: Global Christian Support

9 кроків до емоційно-здорового святкування

Початок статті на сторінці 1

Продовження позбавляючи радості і руйнуючи зусилля багатьох членів сім'ї, які хотіли мирно провести час один з одним.

Впродовж багатьох років я спостерігала один і той же сценарій. Він повторювався щороку. Щороку я очікувала свята з хорошим настроєм, сподіваючись, що на цей раз все буде інакше. Але нічого не змінювалося. Завжди на виході було одне й те саме почуття покинутості, розчарування і самотності.

Коли я почала дізнаватися більше про прощення, я вирішила запитати, чому ж все саме так відбувається. Я почала розуміти, що джерелом багатьох очікувань є невиліковні рани і незадоволені потреби. Ті мої рідні, які влаштовували сцени і псували святкування, були поранені і мали незадоволені потреби в своєму серці і своєму житті.

Багато людей не припускають наявності в себе будь-якої рани. Інші люди, можливо, знають на поверхневому рівні, що у них є рани, але вони не знають, яким чином вони з'явилися і як їх можна вилікувати. Бог готовий

показати вам ваші рани і джерело вашого болю. Його благодаті і милосердя досить, щоб вилікувати всі рани і задовольнити всі потреби. Прощення — цілющі ліки, які обволікають рани, відтак вони загоюються.

Кроки зіцлення обов'язково включають в себе і кроки вибачення. Щоб зробити перший крок, потрібно попросити Господа, щоб Він показав вам ваші рани. Які образи привели до цього болю?

По-друге, назвіть рану і людину, яка поранила вас. Відчуйте цей біль. Зупиніть кровотечу, дозволивши собі випробувати почуття, які охоплюють вас.

По-третє, очистіть її, дозволяючи собі оплакати рану і будь-які втрати, пов'язані з нею. Розкрийте свої почуття перед Богом. Багато людей вважають цей крок неважливим, і вони відчувають себе ніяково через це почуття гіркоти. Багато років тому, коли помер мій тесть, я не знаходила розради. Я сказала Богу, що не знаю, як мені пройти через це горе і скорботу. У душі я відчувала, що Бог спонукав мене не соромитися своїх почуттів. Я прийняла рішення від-

Різдво — нова ера в стосунках Бога і людини!

Іноді люди задаються питанням: який був сенс приходу Ісуса Христа на землю? Невже, щоб у нас з'явилося ще одне свято «Різдво», відзначене червоним у календарі? Можливо, це ще один маркетинговий хід, щоб ми знову купували подарунки та вітали один одного «З Різдвом Христовим»? Одні кажуть, «Нам народився Спаситель!» Від чого або чому Він нас спас і навіщо це було взагалі робити? Інші кажуть, «Христос народився, давайте прославимо Його!» А за що, або чому нас закликають Його прославляти? Головне, в чому необхідно і дуже важливо розібратися, що саме приніс усім людям прихід Ісуса Христа на землю, і які власне зміни відбулися у відносинах між Богом і людиною.

Ні для кого не секрет і всі християнські традиції сходяться в одному, що людина була створена Богом, за образом Його і подобою, але після цього сталося гріхопадіння. Внаслідок того, що Адам і Єва послухавши змія, скуштували заборонений плід з дерева «Пізнання Добра і Зла», про що ми знаходимо розповідь на початку першої книги «Буття» в Біблії, Бог виганяє їх із Раю. Історія оповідає, що Адам і Єва не могли більше перебувати в «Раю», у саду, який Бог насадив в «Едемі» саме для них, де вони перебували постійно в присутності Творця. Отже, у відносинах між Богом і людиною з'явилася ворожнеча і перешкода, яку називають «гріхом», щось відділяє нас від Творця і перешкоджає спілкуванню з Ним, і найголовніше обмежує всіх людей від Його присутності!

У стародавні часи було придумано безліч способів, щоб якимось чином привернути увагу Творця до життя людини, щоб отримати Його ласку перед його обличчям у вирішенні щоденних питань і потреб людей. Одним із способів було жертвоприношення, яке використовувалося, як принесення дарів Богу, з метою очищення гріхів і отримання благоволення, здоров'я, добробуту сім'ї, врожаю і захисту в житті людини. Старий Завіт представляє нам в Біблії цілу систему жертвоприношень і ритуалів, спрямованих на очищення людини з метою відпущення гріхів. Одним з важливих моментів, на який нам, жителям 21 століття, слід звернути увагу, це ритуал під назвою «козел відпущення»: жертва приносилася один раз на рік, за гріхи священника і народу, з кров'ю яких Первосвященник входив у «Святе Святих», останнє відділення скинії, де був ковчег завіту і був присутній Сам Бог!

Крім жертв, які спалювалися на жертovníку і їх попіл розвіювався поза табором, був присутній ще один «козел», на якого

священник покладав гріхи всього народу і його відпускали в пустелю, щоб вийшовши за територію табору він був з'єднаний диким звіром або убитий, символізуючи відпущення гріхів за допомогою своєї смерті, будучи прообразом Ісуса Христа, представленого в Новому Завіті, як «Агнец Божий, що бере на себе гріх усього світу!», вмираючи за межами міста Єрусалима, на місці названому «Голгофа». Незважаючи на те, що після Адама і Єви були люди і донині народжується багато, людина більше не перебувала постійно в присутності Творця, як це було в Раю. Присутність Бога в ті часи характеризувалася тимчасовим відвідуванням або часом спілкування з людиною, і наступним зникненням або відсутністю Його голосу протягом певного часу, що залежало безпосередньо від Творця. Скинія або намет, про яку було раніше сказано, була серед ізраїльського народу, що вийшов з Єгипту, уособленням присутності Бога серед народу. Ісус Христос, був названий «Еммануїлом», що означає «З нами Бог!» засвідчуючи, що Творець в особі Свого Сина, знову відвідав свій народ і надалі перебуває сьогодні серед нього і по всьому світу Духом Святим, з'єднавши все небесне і земне в Христі!

Після невеликої передісторії, необхідної для розуміння причин і мети приходу Ісуса Христа, давайте все ж заглибимося і розберемося, що фактично нам приніс Його прихід на землю. Через те, що гріх, скоєний Адамом і Євою, відділив наступні покоління людей від безпосереднього спілкування з Богом, Його присутності та зв'язку з Ним, потрібен був Той, хто відновить відносини людини і Творця. Закон і правила, постанови і обмеження не змогли принести миру ні внутрішніх змін серця людини, тому що людська гріхозна природа, навіть взявши щось хороше, добре і правильне, все одно зіпсує. Отже, потрібен був Месія,

Ісус Христос. На сьогоднішні люди не до кінця розуміють, що зробив Ісус Христос на хресті, як і раніше намагаються правилами, обмеженнями, заповідями, страхом і стражданнями заслужити, дістати щось від Бога, замолити свої гріхи, і звернути увагу Творця на їхнє життя і здобути благоволення, знайти порятунк від пекла і вічної погибелі. Мойсей піднявся на гору і отримав Закон від Бога, але Ісус Христос прийшов з небес, від самого Творця, Він і є те саме Слово самого Господа для нас сьогодні. Ісус Христос прийшов, щоб люди побачили і пізнали Творця, Він і послав Своє Слово на землю, щоб всі, хто побачать Його Сина, в Ньому побачили Самого Бога і зрозуміли, яке серце Отця!

Ще одна особливість, на яку не можна не звернути увагу, полягає в тому, що ізраїльський народ був обраний Творцем, через який Він хотів явити Себе і Свою силу всьому світу. Інші народи представлені в Біблії, як язичники, не були частиною тих обіцянок, які Бог дав своєму народу, з яким у нього був укладений особливий договір (Завіт). Але незважаючи на те, що Творець уклав заповіт (Старий) зі своїм народом, Біблія говорить, що Він пообіцяв укласти Новий Завіт, зі своїм народом, і більш того, з усім людством, зробивши з двох різних народів один, докази про це ми знаходимо у ап. Павла в посланні до Ефесян 2: 13-16: *«А нині в Ісусі Христі ви, які колись були далекими, кров'ю Христа стали близькими. Адже Він — наш мир, Який зробив з двох одне, зруйнував Своїм тілом серединну перегородку — ворожнечу, усунувши Закон заповідей в навчаннях, аби з двох збудувати в [Самому Собі] одну Нову Людину, встановити мир і в одному тілі хрестом примирити обох з Богом, знищивши на ньому ворожнечу».*

Якщо підбити короткий підсумок сенсу святкування і самого свята «Різдва Христового», очевидним є той факт, що без приходу Спасителя, Який заплатив своєю смертю за життя кожної людини, прийшов у світ і відновив відносини між людиною і Творцем за допомогою досконалої жертви на Хресті, що не була б можлива перемога над гріхом, який розділив одного разу Творця і Його творіння. Христос і є наш мир з Богом! Мотивом того, що Творець послав у світ Спасителя, Ісуса Христа, послужила незрозуміла для людського розуму, безумовна любов, яка віддала найдорожче і найцінніше заради порятунку всього світу, про що говорить сам Месія: *«Бо так полюбив Бог світ, що віддав Сина свого Єдинородного, щоб кожний, хто вірує в Нього, не загинув, але має життя вічне» (Івана 3:16).*

Єдине, що ми можемо зробити зі свого боку, це вихвалити і прославити Бога в серцях і життях наших, за такий прекрасний і дивовижний подарунок, який неможливо заслужити, але тільки прийняти і бути за нього вдячними, живучи життям яке, Сам Творець задумав і призначив для всіх людей.

Творець залишив нам на допомогу Його Слово — Біблію, де ми знаходимо відповіді на всі необхідні питання. Бог послав Свого Сина, щоб всі люди були врятовані через Нього! Він помер і воскрес, щоб ми мали життя, з надлишком, були звільнені від гріха і насолоджувалися свободою спілкування з Творцем.

Костянтин Воропаєв

СЛОВО ПОЕТИЧНЕ

В Різдвяну ніч

Немов далекий, гарний сон,
Село ввижається мені.
Хати стоять в вінку сосон,
І квіти на шибках вікон
Мороз малює чарівні.

Крізь квіти видно: білий стіл,
Родина при столі сидить,
В кути сніг хилиться у діл
І дідухом прикритий піл,
І пісня гомонить.

Старинка пісня! Про похід
В невідомі краї,
По шуби, золото і мід, —
Похід, по славу, аж на схід,
У теплі вирії.

Старинна пісня! Ніби дзвін
З забутих цвинтарів.
А в ній — дивись — який розгін,
Далекий гін, ген, аж над Дін
Окрилених мечів!

А в ній, чи чуєш? — грає шум
Розбурканих надій,
І щастя сміх, і долі глум,
І гомін предковичних дум,
І зойк розбитих мрій.

Все, що нам снилося колись —
У гордім слави сні,
Й пропало, ділося кудись,
Й забулося — нараз — дивись!
Вертають нам пісні.

І нині, у різдвяну ніч,
Як буре загуде,
Й пожежі, ніби тисяч свіч,
Кинуть нам іскрами до віч,
Вважайте! — пісня йде.

Велика пісня прежніх днів.
Мов дзвони з-під могил,
Мов брязк окрилених мечів,
Мов предків зойк, мов крик дідів:
«Добудьте решти сил!»

Добудьте сил, бо Господь вість,
Чи ще далекий день,
Що злий за зяочин відповість,
Що згине кривда, заздрість, злість,
Настане волі день!

Немов далекий, гарний сон,
Село ввижається мені.
Хати стоять в вінку сосон,
І квіти на шибках вікон
Мороз малює чарівні.

Богдан Лепкий

У серці щоднини Різдво

У серці щоднини Різдво!
Дарма, що надворі літо,
Дарма, що ялинка росте
Серед дерев і квітів...

Що ждати ще — «о-й-ой»
До тої зими нам треба!
У мене в душі — Різдво!
То, певно, така потреба,

Щоб з кожним прийдешнім днем
В душі загорялось світло —
Й родився в мені Господь
І ріс там щоденно й нічно.

Щоб свято в душі — щодня,
Щоб Боже з душі зоріло...
От просто живу Різдвом,
І вірую, вірую, вірую...

Оксана Кузів

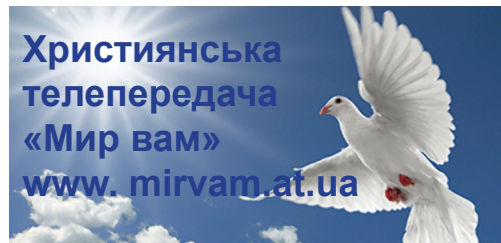
ХРИСТІЯНСЬКИЙ ДУХОВНО-ПРОСВІТНИЦЬКИЙ ЧАСОПИС

Адреса: а/с 116, м. Рівне,
33028, Україна.

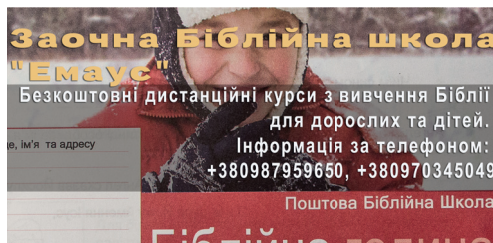
Телефон: (0362) 63-79-76

www.slovovchitelyu.org

СЛОВО
ВЧИТЕЛЮ

Адреса редакції: вул. Січ. Стрільців 63/49
м. Березани, 47501, Тернопільська обл.
+380966126096, slovoproslovo@ukr.net
Видання здійснюється на добровільні
пожертвування і розповсюджується безкоштовно.
Номер рахунку для пожертвувань:
5168 7422 2234 5641, ПриватБанк

Запрошуємо вас

Духовно-просвітницька газета
Свідоцтво про державну реєстрацію
Серія ТР №597-197р 30.11.2012 р.
Тираж 10000 шт. Віддруковано
Друкарня «Буковинський видавничий дім»
м.Чернівці, вул. Лесина 31
+38 050 997 51 86 +38 098 311 08 98

Головний редактор
Анатолій Якобчук
Верстка та дизайн: Анатолій Якобчук
Літературна редакція: Анна-Віталія Палій,
Олена Якобчук, Людмила Дмитрус
Адреса в Інтернеті: www.slovoproslovo.info